

Oglas, pripošljan i tiskaju i računaju se na temelju običnog cjenika ili po dogovoru.

Norce... predbrojbu, oglase itd. šalje se naputnicom ili poštalicom post. Štadionom u Beču na administraciju lista u Puli.

Kod naručbe valja točno označiti ime, prezime i najbolju poštu predbrojnika.

Tko list na vrijeću ne primi, neka to javi odgovarivaču u otvorenom pismu, sa kojim se ne placa poštara, ako se izvaniči napjev »Reklamacije».

Cekovnog računa br. 847.849.
Telefon tiskare br. 38

Ugovorni urednik Janko J. Mahulja.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a neologa svoj kvar!“ Naroda poslovica.

Izlaže svakog četvrtka o podne.

Netiskani dopis se ne vraća, niti se podpisuje na listu, niti se prenosi.

Predplatiti se poštarnom stojilom K u obče, 5 K za scijaku, 7 K za godišnju ili K 5, odnosno K 250 n. pol godine.

Ivan carvine više poštarna Plaća i utužuje se u Puli.

Pojedini broj stoji za ostali za H., kolik u Puli tih izvan iste.

Urednik i uprava nalazi se u Tiskari Laginja i dr. u Puli ulici Giulia 1.

Glavni suradnik prof. M. Mandić u Trstu

Mjestni pouzdanički zbor - Pula, Političkog društva za Hrvate i Slovence u Istri.

Izbornici!

U ime gornjeg naslova molim Vas da dodjete ove subote dne 28. marca u 7 i pol sati na večer u Sokolsku dvoranu ovdašnjeg Narodnog Doma na pogovor o predstojećim izborima za pokrajinski sabor u Istri.

Svaki naš istomišljenik mora biti vatreni agitator. Zato dovedite na pogovor barem još kojeg Vašeg znance a našeg čovjeka.

Pula, dne 24. marča 1914.

Dr. Lovro Scaller.

Pozor izbornici.

Kako vam je poznato, počinju dne 7. juna ove godine izbori za zemaljski sabor Istru; red je dakle mukli zaslužiti rukave, pa što Bog dade i sreća junatka — osobito nam je dužnost zamisliti se za gradsku, seosku i občinu kuriju.

Sa talijanske takozvane liberalne strane, sa velikim će se novcem nastojati naj-azotnijim demoralizatornim radom oko kupovanja glasova, te zato moramo biti na oprezu i bez ikakvog obzira odmah prijaviti dotičnog zločinca, koji bi sa novcem ili bilo kojim uplivom ili silom nastojao osigurati si glas našega čovjeka za njegovu stranku.

Budu li se svi naši našli na svom mjestu, tada će se naš narod prodiciti i u ovim izborima. Najteža će se borba voditi u trećem izbornom kolaču grada Pule, kojega će nam talijanski liberalci nastojati oteti, kakono su nam ga bili oteli godine 1908., ali mi smo ga ponovno dobili godine 1911. malo vremena iz onog poznatog dogodjaja, koji je bacio skoro u propast občinu Pulu.

Gospoda misle sada, da je sve ono za boravljeno, te će opet kušati, da pirodjenom im perfidijom otmu onaj kolar, a imat će po svoj prilici i kojega pougača, na što ćemo se vremenom još očekuti, te sve karte otkriti.

Preporučamo našim izbornicima, a u prvom redu pouzdanicima Političkog društva za Hrvate i Slovence u Istri, osobito predsjednicima mjesnih zborova, te svim našim svećenicima i učiteljima, koji su u najvećem snobrakuju sa našim seoskim narodom, u opće svim pišmenijim, natičanjima našim ljudima, da pozno proučavaju izborni zakon i druge zakone potrebne u javnom životu. Tko nema te zakone, neka ih odmah naruci u tiskari Laginja i dr. u Puli, gdje će za samu jednu krunu dobiti prvi dio zakona, potrebljih za naš narod, kojo je izdalo god. 1911. našem predsjedniku gosp. dr. Zuccon. Dobavom te knjižice oskorbit će se pisca galio se je u odbor teško-njemačkih pouzdanika, koji su imali u zadnjem bipu naši makar i privremeni način sporazuma

Više nes puta biće vlastito naše neznanje, više puta mnogi naši imadu oči a ne vide, uši a ne čuju, i to zato, jer ne znaju koja im prava daje zakon i kako se može ta prava braniti.

Medjutim preporučamo sljedeće:

I. Svi oni, koji prigodom izbora god. 1908. nisu bili dobili glasovnice a imadu pravo glasa, neka idu odmah na občinu te se prijave i preporuče, da ih se unese u listine.

II. Dobro neka se parzi na dan u koj občine javi da su listine gotove i na uvid svima. Od onog dana imu se 14 dana vremena da idu na občinu i viditi, da li su unešeno u listine, te u to vrijeće podnijeti reklamacije. Oni, koji su naručili prepic listine, moraju iste dobiti dva, tri dana kasnije iza tog proglaša, ako ne dobiju te preipse, neka skoče do kotarskog poglavara stava te se prituže.

III. Neka se dobro parzi, nije li unešen u seoskoj kuriji, koji izbornik a da stanuje u gradu, jer oni koji stanuju u gradu, nemaju prava birati u seoskoj kuriji.

IV. Neka se na vrijeme prijavi kotarskoj oblasti imena osoba naše stranke, između kojih se zeli da izboreni povjerenik izabere kojeg člana izborne komisije u pojedinim biralištima, kao također imena osoba (2-5) koje naša stranka zeli, da budu pripušteni kao strankini pouzdanici, koji su pozvani da nadziru te se vrši koliko je ustanovljeno u § 28. izbornoga reda.

Kod zadnjih izbora bilo je slučaja, da je bilo Talijana članova komisije, koji nisu imali pravo glasa u istoj kuriji, a što je još gore, bilo je talijanskih načelnika, koji su vršili službu vladinih komesara. Dobro pozimo svim, neka se ovakve nepodobline ne opetuju više.

U svakoj se dvojbji obratite odmah na Političko društvo u Pazinu, koje će svima našima rado dati potrebne upute.

Neobhodno potrebno nam je, da bu-

demo svih kao jedna dušu i jedno srce.

Opisatemo iz talijanskih novina, da naše

protivnike najviše boli naša sloga, a uživali bi, videći nas gdje se koljemo. Toga

sa ovih izbora neće dozvili, da bi se istarski Hrvati i Slovenci klijali, kad im je braniti ono, što mora da bude svima

sveto, svima milo, što sadinjava temelj svakomu daljnjemu radu, a to je kad se

radi o borbi za narodnu jednakopravnost,

za svetu prava hrvatskoga i slovenskoga

jezika, za podignu slobodu, da se i naš

narod može osloboditi i u jednakoj

mjeri uživati razne vladine i pokrajinske

potpore, koje sada uživaju protezirani Talijani, dok se a našim narodom matuhinski postupa.

Iz caravinskog vjeća.

U Beču, dne 17. marča 1913.

Ne mnogo, ali ipak vjeku nadu pola-galo se je u odbor teško-njemačkih pouzdanika, koji su imali u zadnjem bipu naši makar i privremeni način sporazuma

i omogućiti nadaljevanje carevinskog vjeća, U nedjelju dne 15. marta znalo se je da iz toga neće biti ništa.

Ceski pouzdanici u Pragu zabilježili su predloge njemačkih pouzdanika. I bili su tu na okupu pouzdanici svih čeških stranaka, čak i velikoga posjeda češkoga. I svi bijahu u svojim odlukama jednodušni. A nije ni čudo, Njemci su htjeli, da se ispunje njihovi zahtjevi, tičući se zemaljskoga izbornoga reda i zemaljskoga reda, bez da se ispunje zahtjevi Čeha glede porabe jestka kod oblasti. Svoju odluku su predstavnici češki dne 16. marta priobdili u Beču predstavnicima njemačkih stranaka negdje po podne malo prije 5. ure. Čim je to doznala vjeća, poslala je predsjednicima zastupnicima i gospodarske kuće previšanje odplise, kojima se carevinsko vjeće odgadja. I ove iste večeri je predsjednik zastupničke kuće obavijestio zastupnike, da je kuća se danom 16. marta odredena. Do kada, ko se ne zna. Vladina trubila trubila su, dok su još htjeli uplivati na odluke obstrukcionista, da će parlament bit određen, ako ovi posljednji ne popuste, do oktobra ili novembra. Posto je određen, pišu, da bi mogao biti parlament sastavljan i prije, gdje juna, jer da se ipak ne smije predugo protiustavno vladati, posto bi skodilo ugledu monarhije i na vanku. Skodi već sad, i to kako Nutar-je razmirec su već takove, da se ne može raspravljati o sredstvima, kako da se monarhija brani proti vanjskim neprijateljima. Na to je doveo monarhiju nepravedan i protizakonit postupak njemačkih vlasti, naročito proti slavenkim narodima.

Sad će vjada § 14. tim odrediti povijenu rekrutu. Onda će si putem carske nadležnosti a na temelju toga paragrafa, dati ovlast, da uzmogne daci zajam od 800 milijuna kruna. Tako će si dati privoliti troškove za bosanske seljeznice, u koliko

to spada na ovu potu monarhije za jednu godinu.

Interpelacija

zastupnika Spindića i drugova na njegovu preuzimanost gospodina voditelja ministarstva finančnica.

Usupor svim pritušbama Hrvata i Slovaca Primorje u obče a napose Istru, rabi c. kr. finansijske prokure u Trstu, u saobraćaju sa hrvatskim i slovenskim strankama tih dijelova monarhije, njemački ili talijanski jezik: na hrvatske dopise odgovara njemački, za notorno hrvatske stranke pošilje talijanske podneske. Teko je n. pr. u zastupanju supne crkve u Kastvu, podnesla tužbu, putem c. kr. kot. suda u Voloskom, pod brojem G II. 66/14, proti Ivanu, Antonu, Matu i Ivki

Pilepić iz Zameta za izplatu jednog zajma u talijanskom jeziku, premda bi moralo biti poznato također c. kr. prokuri u Trstu, da su pripadnici župe, kao i

cijele mjesne občine Kastav, isključive

Hrvati.

Za to upravljaju podpisani na njegovu preuzimanost gospodina upravitelja finan-

čiju vlast Preuzimanost voljna dati analog c. kr. finansijskoj prokuri u Trstu, da, prema zdravom razumu i temeljnim državnim zakonima, sa Hrvatima i Slovencima Primorje u obče a napose Istru, koji tim diefovima monarhije tvore veliku većinu pučanstva, u hrvatskom odnosno slovenskom jeziku ureduje?

Beč, 12. marča 1914.

(Slijedi podpis.)

Izbori za sabor Istra.

Za predstojeće izbore za zem. sabor Istra Talijani se pripravljaju svim siliama da nađe na naš narod. Naravno, da će i ovoga puta kao i do sada upotrijebiti sva nedopuštena sredstva, najveća našlje i brutalnost, da nam ukrađu ono što je naše i božje. Ovog puta našernut će na nas kao još niski kada do sada a to s razloga, što su dobili direktnu pomoć iz kraljevine Italije ne samo u novcu nego i posredovanjem vlaste kraljevine Italije kod vlasti Austrije. Mi neznamo, da li je austrijska vlast obećala talijanskoj vlasti pomoć u tome, ali sjećajući se vlasti talijanskog ministra Crispi, izgleda nam to sumnivo. Ipak vjerujemo, da austrijska vlast neće toga dopustiti niti učiniti. Kako dozrajemo pak iz pouzdanog izvora, stavljeni su Talijani iz kraljevine Italije na raspolaženje Talijanima istre za predstojeće izbore pol milijuna talijanskih lira. Kako su Talijani izgubili občinu Pulu, kojom bi za svake izbore ukršli sto do dvije tisuće kruna, obratili su se sada za ove izbore na Talijane u kraljevinu Italiju, i odatle im je obećana gorjedona svolta. Da je to istina dokazuju i činjenica, što je već kroz list "Corriere della Sera" u Milatu nakupljeno do sada preko sto tisuća lira, a gdje su drugi listovi, gdje talijanska vlast, koja pod sudnjim krivim imenom najviše lira daje u te listove.

Sve ove činjenice ne smiju da prestrane naš narod niti smutju. Prava i postena narodna duša ne može se kupiti nikakvim novcima. Stoji pak to, da naši prijaci i rođoljubi svirom istre budno paze i love agente i slijepare kraljevine Italije koji budu u našim selima novcima iz Italije kupovali i mili naš puk i takove odmah prijave oblasti ili žandarmeriji. Na sve to imali bi pripaziti kapetanati i žandarmerije Austrije, ali ako to je austrijske oblasti propuste, dužnost je svakoga nas, da to prijavimo.

Najbolji pak odpor s naš strane proti toj talijanskoj lojalnosti pokazat ćemo time, da takve lopte pošto poslano izležemo i upotimo puk, da se ne pusti prodati i podmititi. Takvi "povi" talijanski običaju, straže i mame i u izgled stavljuje svakaku dobra i blagodati a najzada prevare sve i novac pridruži za sebe. Mi znamo n. pr. za jedan pozitivni slučaj, kako je iz procesa proti tatinu puljske občine poznati Ludovico Selles (po starini Senze-

čan) za izbora u carevinsko vijeće g. 1911. dobio od puljske kamorre za agitaciju tri tisuće kruna, pak se katnje hvalio, kako je s tim novcem poslje izbora isao frajat u Grac, Beč, Peštu, Zagreb. Tako rade i drugi prodani gladiuti i propalice talijanske kamorre. Zato avaki od naših, koji se proda Talijanu za par kruna, zaslužuje ne samo 25 poštanih palica, nego da ga se i kamenjuje, jer nije pravo i poštano, da na stotine njih radi takove izdajice i prodane mještaine sa svejim obiteljima na godine i godine trpe i pladaju što ti protute na laku ruku dobiju i u svinjarije potroše.

Zato pozivamo, neka nasi prvari i rodoljubi po Istri ovo rasiumače našemu narodu, jer je sve do najmanje sitnice istina što ovdje imamamo, te će Talijani za ove izbore poduzeti sve i svrati, samo da bi se održali na vlasti. Ovi izbori su zadnjji pokut Talijana i austrijske vlade proti nama u Istri i ako se sada održimo kao do sada, onda je vlasti Talijana u Istri odsvonio za uviek. U smrtnom času utopljenc se i slamske hrvata, zato će Talijanima Istri dodi i pomoć iz kraljevine Italije, ali bit će uzaludno i ta, jer prebudjena svjetla našega naroda, sloboda i jaka, pokazat će i ovoga puta Talijanima i prodancima i dotepercima i uljivicima, da u Istri žive u velikoj vedi hrvatski i slovenski narod, pak si može viti dopustiti, da s našom imovinom u našoj kući zapovedaju sudjinci, dotepercni, prodanci i gladiuti!

Pogled po Primorju Puljsko-Rodinski kot.

Koncert Čitaonica. Kako smo većjavili, priredila je mještina Čitaonica, za po koncerte, veliki koncert s plesom, koji se je održavao u subotu 21. o. m. u velikoj dvorani Nar. Doma. Članovi Čitaonice i drugi naši narodni dramevati doneli su mnogobrojni, da se nastoji izbrati glazbe, a mještad da se iz koncerta zavrati u ples. Bile je također gostova iz vase, osobito iz bliznjeg Medulina, a da ih nije došlo još više, kriva je neugoda u razumijevanju poziva.

Koncert tako takav je uspio, da nije mogao bolje. Za to ide hvala u prvom redu gospodinu učitelju Mariju Mariću, koji je neumornim svojim radom sve najljepše pripravio i odradio. Pojedino tekste rasporedio tako da, reklo bi se, kô po leđu; izvedba je bila točna, skladna, sferna, prijetna, ugledna. Osobito se je istaknuto dobro izvještajni muzičkiabor, gdje su glazovi odavanjani ko uliveni. Ali i međutim zbor je pokazao svu svoju vrline, dokim se je samo Šestici istaknuo u svrđu divnom, "Saraband".

Cetni kvartet, vodjen od g. Johanskog, izjavljava je jedan časnik i jedan hrvatsku pjesmu na opis zaderoljivo, a za spretnost i sigurnost vještih pjevaru. Od Cetne smo imali jednu: trio za gitare, solisti i glazovic, jedan "Nocturne" sa djele i glazovic, "Z domovine" od Smetane sa gitare i glazovic. Sve su to kvartet izvedeni podali u najljepšem sljede.

Gospodjica Konavčica P., taj slavljivi narodnički gađ, održala se poslov Čitaonice da sednješte na koncertu te ga ukrazi svojim nastupom sa općinskom zbiru svojim moličnjem pjevanjem. Privedena na glazoviku od gospodje I. Staljkove, poznate maste vitrenčkinje, gospodjica Konavčica odjavljala je najprije "Mrtvu ljubav" od Vihara, a onda ariju "Da, svijet zove me Miami" iz "La Bohème" od Puccini, dodav još "Zato Mâce" od Hatzen. Čovjek ne zna čemu bi se vise divio, da li ugodnom, plastičnom sopranu, neprijetljivom nastupu, da li jednostavi i akademosti u izvedbi. Općinsko je ko-

darano slušalo mili pjev, a na koncu svake točke pljaskalo je i hvallio bez prestatka, harno za pruženo ulivanje.

Odbor Čitaonice je u znak zahvalnosti poklonio obim damama krasne kite svjetlog cvijeća.

Sve u sve: bilo je krasno. Iz koncerta oko 11 sati, orkestar g. Tichy-a pozovao mladež na par valjčića te se je društvo zabavljalo vesel i razdragano do 8 sati iša ponodi. Plesom je ravnio vratni naš aranžur g. Pfleifer.

Odbor Čitaonice nas molí i ovlađuju, da ovim putem bude izrečena najtoplja zahvala svima, koji su avojim radom i sudjelovanjem doprineli uspjehu koncerta, a da izvinu svi oni, koji su ujedno zbilje se nezgode u razumijevanju poziva ingubili užitak ova lijepa zabave.

—jm. Šestdeset godišnjica dobrovrtora. Na Josipovo dne 19. tek. m. navršilo je naš odljeni i plemeniti rodoljub i dobrovrtor gosp. Niko vitez Mardešić šestdeset godina svoga života. Nas gospod Niko poznat je sa svog rodoljubnog i dobrovrtovnog rada i Ivan granica svoje uže domaže a osoblju kod nas u Puli, gdje ga vidjemo i čuemo uviek poštovnija i zasnova mladenackim žarom zanjeti se za naš narodni pokret i svele pravice naše. Dobrotvornu desnicu poznajemo pak odvite mi i naša narodna državita a osobljito naše miljenica Družbu, koja je vanredno prirasta viteskom svetu našeg plemenitog gospodara Niku. I prigodom navršenja svoje šestdesete godine života odbarao je vitezki naš narodni junak obilato naša narodna država u Puli a poglavito svoju miljeniku Družbu, te naš vrlo boli, da nam je u svojoj plemenitoj čestnosti izričito sažvanio to ne donesemo u javnost one ljepe darove, što je velebitno poklonio u prospjeh naše svete narodne slavne. Plemeniti i dičci vitez pokazuju i ovom priklicu svoje ljepe i plemenito srce u ljepljih hrvatskoj redenicici: nek ne zna ljevice, što dali desnica.

Tom prigodom primio je naš odljeni gospod Niko mnogo prijatelja i čestitaka maline iz svih strana naše domaže, kojima se od srca pridružujemo i mi poklikom: da nam Bog sa mnogoj ljetu podivi, i uzdrgi našeg gospodara Niku, plemenitog rodoljuba i dobrovrtora!

Promaknje. Dne 21. o. m. bio je na svečinu u Genui promoviran na čast doktora prava pat. zamjnik i u Puli posavski narodnjak gospodin Petar Žilić Čestitamo!

Praća predavanje u Puli se nastavlja. Kako smo svjedobno javili, držao je na 2. februara ove godine gospod. prof. dr. Šilović zanimljivo počasno predavanje o temi: "prijemstvo i smrća".

Na 29. ovog mjeseca u 8 i pol sata po podne držat će u velikoj dvorani Narodnog Doma u Puli dr. Fran Kralje, docent na kr. sveučilištu u Zagrebu predavanje o temi: "Matija Gubec, složnički kralj".

Predavanje je interesantno i posećeno ne samo s učenika. Ne je nejedan pokret Matije Gubeca bio zakratko hrvatski i slovenski dio našega naroda i bio prvi veliki pokret takvih dimenzija, nego i s učenika, što je onaj "pokret ko mu se ne osjeća obličju", koja je tek velika francuska revolucija, postavila za dnevni red a u državopravnom občinu postavljeno zahtijere, za kojim još i danas vaspješimo.

Svima poznata zelenost gosp. predavač Jančić nam, da će predavanje uspjeti i dok odlično predavaču zakvaljujeno, što se je odnosio poziva, primijenom preko zagrebačkog odbora na priredjivanje pustih i svrđučilišnih predavanja" primijavimo sve hrvate i Slovence Pule učenika se okorite ovom prigodom i svi na predavanje dodu.

Iz Rovinjskog Šela, "Nada Sloga" imala je već znalo, da se poturbavi našim

nim u smislu onih duhova, što se izpajuju u ljetnoj žegi iz velegradskih kanala, jer da bi htio ne može se brigati za spas duše ovdješnjega putanstva. Prije svega on je Talijan od glave do pete više nego svećenik; da je Talijan proti tome nemamo ništa, ali da to svoje talijanstvo hoće silom parinuti ovom hrvatskom putanstvu, proti tome ustanjemo najodludnije i ne možemo kao takvu vjerovati ni sluzati njegove rieti, dolazile one s oltara, propovjednike i isposljedaonice. Takav svećenik, koji služi više talijanstvu nego crkvi i vjeri, neće nikada naći vjere u našem puku, no može naći vjere u puku ni kad istinu božju pripovjeda, jer i takove rieti dolaze samo od satizacija i lieuvera!

Ali naš pastir znade biti i kavalir prijekih trotoira, seoski mladić i gradski zeleniš. Da Vam ga je vidijeti, kako se svila i sagiba, klapa i priklanja kao britva, kad imade „alla destra“ koju ljeputaštu gradsku sinjinoru; a kako je tek Salijiv i „ugodno“ zabavan kad se sigra s nježnim spolom; pravi kavalir, a mu francuz (da ne misli koji: lički „vranci“) najnovije mode. A nije čudo! On je tako vaspitan, da svoju mudrost, inteligenciju, kulturu, skladnost ne nosi u glavi; nego znate gdje? — U podiplatu! Tako se on hvali, da snade vila njegov podiplat nego svi Hrvati iz Rovinjskog Šela! Zato mu i odajemo ovđe onu dužnu poštiju na vječnu spomen, da se negda u Rovinjskom Šelu nazlazio duhovni pastir don Luigi Tirolest. Kad smo već kod rieti Tirolest, spominjemo šaljiv rečniku: Tirolest do 40. godine nema razuma, a kad prodje četrdeset, podjetinji!

A njegove propovijedi i hrvatski jezik? To je da se pripovieda! U jednoj propovijedi učio nas, kako su jednom išli Karavaci kuci iz polja a žene da su govorile tevarij gredu a ne muti. I to su njegove "stabilne" rieti, koje čuemo iz njegovih učilja. Druklje ne može da bude, jer samo toliko znade hrvatski; kad počne da hrvatski propovjeda, tada Bog mu se smilju: muca i muca, lomi jestik, a hrvatski puk ga razumi toliko, koliko i ribu kad govorit. Zato se i lut da ne može stat do podne na tače, pak mora da straka i guta hrvatski jestik. A hrvatski puk tvrdoglav i salupan, ne može da razumi njegove ljepe hrvatske rieti i njegove mudre i učene nauke. Vjerujemo jedinku, kako je teško stuzili talijanskom popu med hrvatskim pukom, osobito ako je hrvatski puk tvrdoglav, te nećo da razumije talijanog popa, koji ne zna hrvatski. Jotte bismo imali da nabrojimo mnogo i manoge neprilika naših i njegovih radi međusobnog nerazumijevanja, ali u tome su kriji ponajviše duhovni pugari, koji selju medju hrvatski puk neračunljive duhovne poštije. Takvi poznaju nešto pak učili o vjerajim stvarima, pak onda počne stizti u puku smutju o velikim talijanskim idejama vladajuće talijanske klike u Istri, te tako ti talijanski srednici postaju mališnjaci talijanske liberalne stranke, nemjeto vještici morala i puka Botjik!

Prije nego završimo, spominjemo još i ovo: da koji zahtijeva, da mu se dite hrvatski hrvatskim jestikom, onda se talijanski pop nekomeši i nastane galasma; ne ma se kako otresi covjeka radi takovog zahtijeva, pak se uskopići i srecima: „morale moćiši (tasto ne i kleknuti?) da vam dite hrvatski kretim“. A zar ne zna talijanski pop, da u Rovinjskom Šelu obitavaju sami Hrvati, pak bi morao već nato i po svedoci, a da se to od njega ne zahtijeva, svakome kredititi dijelu hrvatskog jestika i tako nebiti sagresio ni on ni pak. Za volju onih par prodanaca učijati smutju nije pravo ni posteno a još manje Bogu ugodno, jer od prodanaca i propalica koristi nikakove ni crkve ni narodu.

Cieli ovaj dopis napisao poglavito za presvetjelog gospodina biskupa Pederzollija, neka barem on, kao pravi nadpastir po-recko-puljske biskupije, uvidi kakve stete narančaju crkvi i vjeri nesposobni svećenici među hrvatskim pukom i da ukloni zlo dok je još vrieme, da se iz toga ne izgodi još gore!

In Kanfanara. Poznato je vrlo dobro, da je općina Kanfanar napućena s našim narodom, te osim par obitelji u samom mjestu Kanfanaru ne govori nitko te-ljanici, ali uprkos toga nalazi se občina u talijanskim rukama, a da se to nena-ravno stanje dade lakše provaditi, iz-brali su za načelnika seljaka, kojega su naučili podpisati svoje ime i koji inače hrvatski govori, a na občini je inače obči gospodar tajnik Kocara za svojom kompanjom. Ovoga puta ćemo samo nekoja opažanja donijeti iz njihovog pa-jovanja.

Povrh drugoga — na prvom redu im je na nitanu pučku školu. Do sada je bila jednorazredna hrv. i talij., a sada je dvorazredna talijanska a jednorazredna hrvatska. Našu djecu su uz poznata nijepov aredstva upisali u talijansku školu, te su ovoj djeci podigli i sve školske po-trebitine, da tako predobjlu za sebe rodi-teљe i djecu, dok se je hrvatski odio na sve strane šikanirao, da je moralio i c. k. k. poglavarevra posredovati. Sa svim tim je u hrv. odjelu preko 80 djece, dok oni broj njihove djece bršno skriva. O šikaniranju naših učitelja, to bi vam znali stoti pripovjedati učitelj u Baratu i učiteljica iz Kanfanara, dok talijanski učitelji učivaju podpunu slobodu u svakom pogledu.

Kako ljepe stanovnja kumanjina dješjuje na odgoj mladiči, to se je moglo ljepe vidjeti na Josipovo, kada je tamnija Po-sujlinica imala glavnu skupštinu, te kad su se članovi skupljali u dotičnoj kući, to je naučnica djeđurilja plevala poznate talijanske izazovne, pjesme, „Viktor... fluor... i stvari“, abbasie i croati“ i druge poške, a kroz cijelo to vrijeme nije ni najmanje uredovao občinski redar.

Nadješ pak odkuda na jednom dolazimo do toga, da u poštanom uredu vidimo po celi ure g. Kotaru, Malušu, Ba-siliću, taj. učitelje i druge, jer po našem mišljenju to već nije jedan c. k. poštan-ki ure, već su to nekakve privatne pro-storije za sakupljanje stanovnih učina. S obzirom na upravitelja poštice, za danas ne čemo potpisati o tom iznabati, ali ako ovo ne bude pomoglo, udariti ćemo u druga zvana, jer mislimo da c. k. rav-natajstvo pošta i brajova u Tratu valjda ne će dopustiti, da iz svog ureda učini sastajalište nekojih osoba i da kyd toga triput same uredorna tajnost.

I listonosni Burić bi se morao malko umjiti i okludit u svojoj talijanskoj za-nesenoći. Tomu doći hrvatska pisma smrde, pak se znade i na račun istih iz-rugivali i kasno ih uručuju putem djece ili drugih osoba. U opće pjesovo ponaprijeko je lakovao, kao da nema nikakvog gospodara nad sobom, ali nama je već dosta te njegova talijanska batohosti, te posivljemo dotično upraviteljstvo poštice, da učini kraj tom njegovom pašovanju, jer ćemo i u tom pogledu drugi put malo bolje kaziriti, jer jedan javni poslužnik mora služiti svima jednako, a ne još mo-guće da se bude i vrijedjalo.

Srušujemo, ali svako toliko gledat ćemo, da koju zanimljiva sličica iz ovdješnjeg pa-suljaju donesemo.

Skupština u Sv. Vinčentu i Divišima. Konskra organizacija u Puli po-litickog društva za Hrvate i Slovence u Istri držala je na 16. o. m. sastanku u Sv. Vinčentu i Divišima. Dnevnici red-beri za sastanak bio je: 1) predstojedi iz-brati za pokrajinski sebor u Istri; 2) je-zučne prilike na vodnjanskom судu. Uime kolarske organizacije učestvovali su obim

sastancima dr. Zuccon, dr. Scaliere i dr. Pederin. Sastanak u Sv. Vincetu je bio uspješno održan u mjestočoj Citaonici u 10 s. pr. pod. u prisustvu kakih 200 osoba. Sastanak je bio uspješno konstatirana je potreba kompaktiranja istupa kod pokrajinskih izbora i osudilo se je onu ogromnu prizbu, koju je vodnjačka občina poslala proti sucu Markoviću. Svi su se prisutni tužili, da ih na sudu osim suca Markovića niko ne razumi i neglasili su potrebu, da se onim nesnosnim prilikama već jednom na kraj stane.

Sastanak u Divišima održao se je pred Četinom u 8 i pol sata po pod. Sastanak je bio izuzetno interesantan i pristupilo je na nj od prilike hiljadu ljudi, koji su pod hrvatskim barjacima došli iz svih okolnih mjesta.

Sastanak je otvoren dr. Scaliere kako predsjednik kotarske političke organizacije u Puli. Neumoljivim statističkim podatcima dokazivao je, kako smo mi Hrvati ogromna većina u okružju vodnjačkog suda i kako je potreba, da na tom sudu ureduju sudi i ostali činovnici, koji razumiju jezik naroda među kojim ureduju.

Iza dr. Scaliere uzeo je riječ dr. Zuccon. Sa muškim svojim nastupom općeno je govorio o obim točkama dnevnoga reda, prikazao je "rad" pokrajinskog sabora kroz minulu periodu, raztumačiv brojnom narodu u čemu najčešće zahtjevi hrvatskih i slovenskih zastupnika prama Talijanima i stanovnicima pojedinih prama Istine. U jednu riječ dr. Zuccon položio je račun o zastupničkom radu svojem i svojih drugova na pokrajinskom saboru a to je učinio sa savjesu čovjeka, koji zna da je skupa sa svojim drugovima vratio savjesno svoju dužnost, što je prisutni narod shvatio i burnim aplauzom odobrio.

Dr. Pederin je tumačio narodu anomaliju, koja vlada u Istri, da talijanska manjina zapovjeda hrvatsko-slovenskoj većini ne samo u pokrajinskom saboru nego i u pojedinim općinama kao n. pr. u Vodnjani i Sv. Vincetu, gdje jedan talijanski graditi poput more jaši na hijadama hrvatskoga naroda.

Istaknuo je, da se Talijani boje Hrvata tako Holandci od mora i za svakojakim nasipima hoće da zaustave hrvatsko napredovanje, a kod toga, videći da im ništa ne pomaze, traže krive svojoj neminovnoj propasti, kako je to sljedeći sa sucem Markovićem. Povrav je narod neka glasuje samo za hrvatske zastupnike i občinske vlasti, pak će se onda svarati zakoni jednako pravedni i za Hrvate; povrav je narod, neka se aliži svrude hrvatskim jezikom, pak će onda nestati i talijanski članovi, koji hrvatskog jezika ne poznade, a kada svima tim dužnostima hrvatski i slovenski narod zadovolji, onda će hrvatsko more porušiti one slike gate, koje Talijani u svojoj nemoći podižu proti nama, pak će nazvati sunce i pred hrvatskim vratima.

Pri konce je govorio u istom smislu župnik Škupanik Livić, Pava Spada Ante Čilić i dr., a za ciele skupštine konstatirano je da ogromno odustavljenje i povjerenje, koje narod Hrvat goji za suca Markovića.

Prijevrat je narod sada otkriveno glavnjevao "Lijepu noć" i "Oj Slaveni" i time je svršila ova u svakom pogledu uspijela skupština.

Pozor radi reklamacije. Kako doznamo, bit će već od 1. aprila t. g. za Pulu i okolicu izložene izborne listine za izbor zemaljskih zastupnika. Pozivljemo zato sve nasne, da od 1. do 14. aprila dolaze viditi u Narodni Dom, ako su u izbornim listinama. Treba da to dñe sada, dok je vrijeme za reklamacije, jer treba znati, da su izborne listine izložene samo 14 dana. Pozor dakle naši na izborne listine sada dok je vrijeme, a ne kasnije dolazit' vikend i pozvat: vraćajte krv, za slavore me najdu a za izbore ne. Ta svakako treba da zna,

da bi talijani ispuštili sve naše, kad bi mogli, zato se moramo sami pobrinuti da budemo upisani u liste. Dok je tako nije, fajde tužiti se, pak se sada skrbimo sami i tako da nam kasnije biti bolje.

Eugen Tomljenović. Dne 28. t. m. umro je u Puli pravi poštenjacina i pravnik, marljivi i vjerni, pohodjat naših narodnih krugova g. Eugen Tomljenović, i. kr. podvornik ratne mornarice u m. Pokojnik se odlikovao svojom blagom i dobrotom srca, a nadavne zauzet za našu narodnu stvar. Rodom Licinjan živo se prilijalo svojim prirođenim čestitom karakterom našim društvinama, kojima je bio vjeran član, a nefaljeni prisutnik svih narodnih pogovora i skupština u Puli. Poboljevajući dulje vremena, pokosila ga je nemila smrć u 49. godini života.

Brigom obitelji Keršić i Zorić, priredjen mu je 24. t. m. lepi sprovod, na kojem medju inim opazimo g. Stihovića u za stupanju Hrv. Sokola i Istarske Posuđnjice i našega urednika u za stupanju g. dr. M. Laginja i "Nate Sloga".

Rodbeni blagaj pokojnika te obiteljima Keršić i Zorić nase iskreno suočaća s plemenitom pokojniku bila laka hrvatska grada u kojoj da nadje pokoj vjeđni!

Lošinjski kofar

Sastanci Političkog društva u Lošinju. U subotu na večer obdržavao se je sastanak članova Političkoga društva u Lošinjskoj, a u nedjelju na večer u maločošnjoj hrv. Citaonici.

Oduziv naroda na obim sastancima, bio je najbolji dokaz sve to zreće na rodne svijet u Lošinju, na tom ubavom kvarnerskom otoku, gdje je udinjši duh vlaže, dok ga slobona i slobodna voja naroda ne zajare, što da Bog da bude što skorije.

Obim je sastancima predsjedao našem. predsjednik veleđ. g. Anton Andrijević, koji je u V. Lošinju predstavio naroda našeg starina pop. Anton Petrić a u M. Lošinju g. I. Rasković, predsjednik hrv. Citaonice.

Ovi su sastanci imali glavnu organizacionu svrhu, a sada je red na jednoglasno i obim sastancima predloženim pouzdanim društva, da poleg društvenih uputa rade na trnovitom putu — velimo trnovitom — jer imade u Lošinju zbilja mnogo toga. Mo se tma od protivnika da izbavi te povrati Lošinj na put hrvatske.

Zanimiv je bio govor g. profesora A. vit. Haratića, hrvatskog zemaljskog zastupnika u maločošnjoj Citaonici, gdje je suhim brojkama, zadovoljstvom finim humorom, dao jasnu sliku, kako se uzorno goospodari u maločošnjoj občini.

Na sastanku u V. Lošinju govorio je još g. I. Rasković, a na obim sastancima g. A. Belanić. Povele su se zatim slike rasprave o raznim pitanjima mješene važnosti te se dato prve upute za dečnji rad još su prisutni velikim zanimanjem pratili.

"Zora puca, bit će dana" — i dan lepi i vredni mora da ovane nad ovim biserom Kvarnera. Radimo samo svijetovo, neobično, budimo ljudi znaca i ozbiljni, i učimo se one: da tko neće brata za brata, on će ludjance za gospodara, i tada nam je jasan put rada. Nek se svijet kupe uvek oko svojih Citaonica, tih jakih narodnih tvrdjava, koje su uopće po cijeloj Istri zadale dosta muke našim protivnicima, a sadat će ih i u Lošinju.

Pazinski kofar

Cerovje. U četvrtak, dne 19. t. m. predavao je ovđe g. Trampus o američkoj lozi, pokazao službenica filozofera (flokperu), i uputio ljudi, kako treba cijepiti lozu na subo. Za tim je rastumčio važnost i uporabu dinamona. Radi nepo voljnog vremena učinilo se s njime samo

jedan pokus, koji je potpuno uspio. Predavanje bilo je od početka pa do svršetka vrlo zanimivo. Lijepa hvala g. Trampusu na trudu.

Na predavanju bilo je oko 80 osoba, a ni ove nisu bile sve iz Cerovija i Previša. Ljudi ovih sela vole ići nekamo drugamo, nego li na ovakova predavanja. Sramota!

Iz Plješa. U nedjelju dne 22. marta doživili smo kod nas veliko veselje. Taj našim dan bilo je otvorene-konstituirane "Hrvatske Citaonice". Velik i znamenit je to bio dan za nas i za svakoga, koji poznaje prilike u kojima se nalazimo. Cvjet narodnih muževa odazvao je u liepom broju (51) i veseljem pristupili kao članovi Citaonice. Odbor se je konstituirao kao slijedi: predsjednik Zidarić Vinko, tajnik Zidarić Vinko, blagajnik Nešić Gvido. Zavjetni odbor: predsjednik: Badac Martin, odbornici Rus Tereza, Mašnik Sime, Ponjanović Ivan, Brajka Klement.

i sa imena od beba ču stampat va fojah.

Jur. Da bi Bog da samo, da se naši ljudi celeg komuna slože, pa bi im bolje bilo.

Fr. Oni put vidis bi dobro bilo.

Jur. Se zna, da bi, as bi bura brzo se bebe odnesla, a ovako se one bebe rugaju i Kračanom i Proštinom.

Fr. Ne samo, da se rugaju, ma i primile im daju za kanarinice.

Jur. Gledaj poč brzo gori i ti, ki znaš artikule pisat, pa poduci dobro se naše va celiem komunu.

Fr. Skoda, da nema "Naša Sloga" od tamo svoga korisponenta.

Jur. Kad odonud neće nijeden pisat, hodi ti vidit gori po celom komunu.

Fr. Sigurno ču, samo se malo ustrpi, jer strpljen je spaden.

Razne primorske pjesme

Nali pokojnici. U vreme što naš list nije mogao izdati, umro je nekoliko vrijednih i čestitih rođoljuba, vrlo zaslužnih za naš narodni napredak u Istri. Ako nešto i kasno, želimo ipak da spomen na njih bude obilježen potomstvu.

Dne 28. prosinca 1918. unuk je u svom rođnom mjestu Martinšćici na Cresu mlini i poljeti učitelj, Držeš Klement Murijacić. Službovao je kratko vreme u Kašteliku kraj Poreča, gdje je svojim žarkim rođoljubljem znao osokoliti tamjanji narod na rad za prava svog jezika i narodnosti. Radi nemile bolje morao je prekinuti službu i nakon šest godina patnje i muke, koje je podnašao andješkom strpljivošću svedjer mislio na narod, spokoju isputio je svoju plemenitu dusu.

Dne 22. siječnja t. g. preminuo je u Cresu Vinko Ilijić, umirovljeni politički blagajnik rođom iz Omilja. Pokojnik službovao je u ona teške vremena po Hrvatskim činovnikima Istre, kad se je amralo teškim grijehom priznavati se Hrvatom. Ipak je pokojni Ilijić uvek i svagdje ponosno isticao svoj rod i neutralno branio svoj hrvatski jezik i narodnu u urođu i vanj objeo u njegovom jeziku. U Cresu je boravio preko 20 godina i uvek bio među prvima iz početka u malim narodnim redovima. Pod zadnje dane života vidi je plod nastojanja svoga i voviljih drugova, gdje su se narodni redovi pomnožili sa vaorednim brojem i aviesu probudjenog cresačkog kopača. To nam je pokazalo i posljednja pratična velikog broja cresačkog kopača uz sve korporacije grada.

Koncem siječnja o. g. preminuo je u Sv. Ivanu kraj Žminja župnik Martin Prene u visokoj starosti, jedan od najstarijih svećenika tričansko-koparske biskupije. Svećenik pravi, rođoljub dušom i tjelesom ostavlja ljepe spomen u narodu, gdje je službio.

Nakon kratke i teške bolesti preminuo je polovicom siječnja još mlad Rikard Ružička, župnik u Roču i predtek biskupski. Sin bratko nam češkoga naroda, došao je slavenskoj braći u Istru, gdje se je sav stavio u službu našemu

Štranina i Jurina

Fr. Kada si bi na Juru oyu telemanu?

Jur. Sam bi vidi da je novoga va Krnice.

Fr. Priopovida, da si tamo vidi i tu.

Jur. Naši tamjanji ljudi su učinili drug

ito Cijonica, a nike heba va Krnici da im se rugaju, ali ih peče.

Fr. Povij mi, ke su te bebe.

Jur. Za ta put ne ču.

Fr. Ču i ja brzo poč do Krnice, pa ču

i naše majlo podupri, kako imaju delat

Javna Zahvala.
Prigodom smrti i pogreba našeg nezaboravnog prijatelja i druga

Eugena Tomljenovića c. i k. podvornika ratne mornarice u m.

primile su podpisane obitelji mnogo iskaza sučuti za neprežaljenim pokojnikom. Radi toga osjećaju svetom dužnošću, da ovim putem zahvaljuju svima, koji su bilo kako izrazili sučut za blagim pokojnikom, kao što i svim onima te su milog nam pokojnika odpratili do vječnog počivališta.

Svima od arca hvala i Bog naplati!

Pula 24. marta 1914.

Obitelji Keršić i Zorić.

